

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený X
trvale bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Josefem Moravcem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČO 708 92 822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2025, č. j. KUPA 23109/2024-3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. V této věci se soud zabývá posouzením odpovědnosti řidiče vozidla poskytovatele zdravotnické dopravní služby za přešůpek spočívající v neoprávněném užití zvláštních výstražných světel, které užívá vozidlo s právem přednostní jízdy, v provozu na pozemních komunikacích.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Magistrát města Pardubic, odbor správních agend (dále „*prvostupňový orgán*“) rozhodnutím ze dne 5. 11. 2024, č. j. OSA/P-379/24-D/93 (dále „*prvostupňové rozhodnutí*“) uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění (dále „*zákon o silničním provozu*“) a uložil mu správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 4 měsíců a pokutu ve výši 7 000 Kč.
3. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 23. 2. 2024 v Lázních Bohdaneč jako řidič motorového vozidla Škoda Superb neoprávněně užil zvláštních výstražných světel připevněných na vozidle. Tedy jako fyzická osoba v rozporu s § 41 odst. 10 zákona o silničním provozu neoprávněně užil v provozu na pozemních komunikacích zvláštní výstražné světlo, které užívá vozidlo s právem přednostní jízdy.
4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, na základě, kterého žalovaný v záhlaví tohoto rozsudku uvedeným rozhodnutím (dále „*napadené rozhodnutí*“) změnil prvostupňové rozhodnutí v části týkající se zavinění, a to z úmyslného zavinění na zavinění z vědomé nedbalosti. Ve zbylé části žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
5. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasil.

II. Žaloba a její obsah

6. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „*s. ř. s.*“). Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Eventuálně žalobce navrhl, aby soud upustil od správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel.
7. V žalobě namítal, že žalovaný věc nesprávně právně posoudil. Dle žalobce nebyla naplněna objektivní stránka přestupku, natož v intenzitě naplňující materiální znak.
8. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit za situace, kdy paní R. W., v procesním postavení svědkyně, po předchozí telefonické žádosti vzal léčivý přípravek potřebný z důvodu hrozící ataky epileptického záchvatu. Dle žalobce bylo v přestupkovém řízení prokázáno, že užití zvláštních výstražných světel a zvukového zařízení bylo důvodné, resp. nebylo dostatečně zpochybněno tvrzení žalobce o nutnosti užít výstražného světelného a zvukového zařízení.
9. Pochybení správních orgánů spatřoval žalobce v tom, že správní orgány hodnotily důkazní prostředky výlučně v neprospěch žalobce. Závěr žalovaného, že žalobce neprokázal urgentnost, ohrožení života a zdraví svědkyně a potřebu urychleného propuštění ze silniční kontroly, je v přímém rozporu s obsahem doložených důkazů, tedy úředním záznamem vyhotoveným hlídkou městské policie, v němž je zaznamenáno, že žalobce pospíchá za pacientem, a výpovědí svědkyně. Žalobce se nemusel výslovně dožadovat urychleného propuštění ze silniční kontroly, neboť kontrola trvala nižší jednotky minut. Proto si také nebyl nucen vyžádat asistenci skrz tísňovou linku nebo ze strany městské policie. Urgentnost situace vyplývá ze sdělení svědkyně, že se léčila s epilepsií a dostavilo se u ní zhoršení zdravotního stavu, byla unavenější a nesoustředěnější, protože jí právě hrozila ataka epileptického záchvatu. Tvrzení svědkyně o možnosti rozpoznat epileptický záchvat a jeho eliminace podáním tzv. SOS léku byla potvrzena vyjádřením lékaře MUDr. T. K. tíží žalobce

nemůže jít, že svědkyně stav ohrožení svého života a zdraví ve svědecké výslovně neuvedla a ani nesdělila, kdy konkrétně bylo možné u ní epileptický záchvat očekávat. Svědkyně se nemohla vydat pro léky na epilepsii sama autem domů, neboť v důsledku únavy, nesoustředěnosti nebo přímo epileptického záchvatu by ohrozila sebe a ostatní účastníky silničního provozu. K tíži žalobce nemůže dále jít, že nebylo prokázáno tvrzení, že svědkyně začala služeb žalobce využívat poté, co jí v minulosti zdravotnická záchranná služba odmítla vyjet pomoci s tím, že přijede, až se u ní epileptická ataka skutečně projeví. Pokud měly správní orgány o tvrzení žalobce pochybnost, měly provést doplňující výslech svědkyně. Rovněž nesouhlas svědkyně s nahlížením do zdravotní dokumentace nemůže být hodnocen v neprospěch žalobce, neboť žalobce tento nesouhlas nemohl ovlivnit. Cílem jednání žalobce byla ochrana zdraví a života. Žalobce jednal v místě a čase pod tíhou okolností a informací sdělených mu svědkyní, že se nachází mimo domov bez potřebných léků a důvodně očekává epileptický záchvat. Pokud měly správní orgány pochybnosti o urgentnosti situace, měly postupovat dle zásady *in dubio pro reo*, tedy v pochybnostech ve prospěch obviněného.

10. Dále žalobce v žalobě tvrdil, že protiprávnost jeho jednání byla vyloučena tím, že jednal v krajní nouzi, neboť odvracel nebezpečí přímo hrozící životu a zdraví svědkyně v podobě ataky epileptického záchvatu, potažmo jednal ve smyslu přípustného rizika.
11. S ohledem na uvedené měl žalobce za to, že jsou dány důvody pro upuštění od uložení správního trestu. Správní trest zákazu činnosti je pro žalobce likvidační a zcela zjevně nepřiměřený, neboť se živí především poskytováním zdravotnické dopravní služby.
12. V rámci dvouměsíční lhůty k podání žaloby žalobce doplnil dne 30. 12. 2025 žalobní tvrzení k epilepsii svědkyně. Současně doložil lékařskou zprávu z 29. 12. 2025, která měla prokázat dlouhodobý neurologický stav svědkyně. Po uplynutí lhůty pro podání žaloby předložil žalobce soudu své vyjádření jako předsedy spolku X, z.s.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Popsal průběh řízení před prvostupňovým orgánem. Poukázal na obdobu odvolací a žalobní argumentace žalobce a dále citoval z napadeného rozhodnutí. Dle žalovaného bylo provedenými důkazy protiprávní jednání žalobce spočívající v užití zvláštních výstražných světel v rozporu se zákonem prokázáno. Důvody pro doplňující výslech svědkyně nebyly dány. Poukázal na absenci požadavku žalobce na asistenci městské policie a zdravotnické záchranné služby, která by odpovídala tvrzenému ohrožení života svědkyně. Možné vyhodnocení situace svědkyně ze strany zdravotnické záchranné služby jako nikoliv ohrožujícího stavu by mohlo nasvědčovat nedůvodnosti použití výstražných světel ze strany žalobce. Tvrzená nefunkčnost zdravotnické záchranné služby nebyla žalobcem doložena. Svévolné užívání výstražných světel žalobcem vyplývá z karty řidiče, dle které se žalobce dopouští uvedeného přestupku opakovaně. Okolnosti vylučující protiprávnost jednání žalobce žalovaný neshledal.
14. V duplice se žalovaný vyjádřil k lékařské zprávě předložené spolu s podáním ze dne 30. 12. 2025. Dle žalovaného jde o zcela nový důkaz, který žalobce mohl uplatit v řízení před správními orgány. Žalobce ohrožení života svědkyně neprokázal.

IV. Přezkum věci soudem

15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Žaloba není důvodná.
17. Z předložených správních spisů zjistil soud následující pro věc rozhodné skutečnosti.
18. Ve věci není sporné, že žalobce jako řidič vozidla užil v provozu na pozemních komunikacích zvláštního výstražného světla modré barvy, které užívá vozidlo s právem přednostní jízdy. Důvodem jeho užití bylo přesvědčení žalobce, že jako řidič vozidla, kterým je poskytována zdravotnická dopravní služba, je při přepravě tzv. SOS léku na epilepsii pro ženu (svědkyni), která se měla nacházet mimo místo svého bydliště a SOS lék neměla k dispozici, oprávněn užít zvláštní výstražné světlo modré barvy. Jednání žalobce dle provedeného dokazování předcházelo sdělení svědkyně, že je unavenější a nesoustředěnější a nechce dostat epileptický záchvat. Zmíněné SOS léky na epilepsii, které měl žalobce svědkyni přivést, byly léky vydanými svědkyni na recept. Svědkyně je měla uloženy u žalobce. Žalobce je předsedou a zaměstnancem spolku X, z.s., mezi jehož činnosti patří poskytování zdravotnické dopravní služby. Dle sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje bylo výše uvedenému spolku rozhodnutím ze dne 26. 10. 2017, č. j. KrÚ 69985/2017 pod reg. č. 2244/199/17 uděleno oprávnění k poskytování zdravotnické dopravní služby.
19. Předmětem posouzení v dané věci je oprávněnost užití zvláštního výstražného světla modré barvy, které užívá vozidlo s právem přednostní jízdy, žalobcem jako řidičem při jízdě vozidlem poskytovatele zdravotnické dopravní služby při převozu SOS léku na epilepsii.
20. Dle § 125c odst. 1 písm. j) zákona o silničním provozu *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 3 odst. 6 použije antiradar nebo v rozporu s § 41 odst. 10 neoprávněně užije nebo napodobuje zvláštní výstražné světlo nebo zvláštní zvukové výstražné znamení.*
21. Dle § 41 odst. 10 zákona o silničním provozu *v provozu na pozemních komunikacích je zakázáno neoprávněně užívat zvláštních výstražných světel a zvláštního zvukového výstražného znamení, které užívá vozidlo s právem přednostní jízdy, nebo je napodobovat.*
22. Dle § 41 odst. 2 písm. h) zákona o silničním provozu *zvláštním zvukovým výstražným zařízením doplněným zvláštním výstražným světlem modré barvy mohou být vybavena vozidla používaná zdravotnickou záchrannou službou a vozidla poskytovatele zdravotnické dopravní služby a poskytovatele přepravy pacientů neodkladné péče.*
23. Dle § 125c odst. 5 písm. b) a odst. 6 písm. d) bod 2 zákona o silničním provozu se za uvedený přestupek dle § 125c odst. 1 písm. j) uvedeného zákona *uloží pokuta od 7 000 Kč do 25 000 Kč a zákaz činnosti na dobu od 4 do 6 měsíců.*
24. Z § 41 odst. 1 zákona o silničním provozu vyplývá, že jednou z podmínek pro užití zvláštního výstražného světla modré barvy je, že řidič tohoto vozidla plní úkoly související s výkonem zvláštních povinností. V daném případě výkon zvláštní povinnosti upravuje zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), v rozhodném znění. Uvedený zákon stanoví, že mezi zdravotní služby patří i zdravotnická dopravní služba, jejíž účel je vymezen v § 2 odst. 2 písm. e). Tím je mimo jiného *i přeprava léčivých přípravků nezbytných pro poskytnutí neodkladné péče. Neodkladná péče, jako druh zdravotní péče podle časové naléhavosti, je v § 5 odst. 1 písm. a)*

zákona o zdravotních službách uvedeného zákona definována prostřednictvím jejího účelu, kterým je zamezit nebo omezit vznik náhlých stavů, které bezprostředně ohrožují život nebo by mohly vést k náhlé smrti nebo vážnému ohrožení zdraví, nebo způsobují náhlou nebo intenzivní bolest nebo náhlé změny chování pacienta, který ohrožuje sebe nebo své okolí.

25. S užitím zvláštního výstražného světla je spojeno právo přednostní jízdy, tedy právo řidiče vozidla s právem přednostní jízdy nedodržovat některá pravidla silničního provozu a současně povinnost řidičů ostatních vozidel umožnit vozidlům s právem přednostní jízdy bezpečný a plynulý průjezd a v případě nutnosti i zastavit vozidlo na místě, aby jim nepřekážela. K tomu srov. § 41 odst. 1 a 7 zákona o silničním provozu. Při použití výstražných světel vznikají v dopravě nikoliv typické situace, s nimiž je spojeno ohrožení bezpečnosti silničního provozu. Užití zvláštních výstražných světel je proto třeba vyhradit pouze pro výjimečné, zcela urgentní případy, kdy je použití výstražných světel s ohledem na konkrétní okolnosti případu nezbytné třeba. Jízda s užitím zvláštních výstražných světel představuje výjimku z obecného režimu provozu na pozemních komunikacích. Tuto výjimku, obdobně jako jinou výjimku z obecného pravidla, je třeba interpretovat restriktivně.
26. Z výše uvedených ustanovení dle soudu vyplývá, že podmínkou užití zvláštních výstražných světel modré barvy je nejen skutečnost, že ve vozidle zdravotnické dopravní služby je přepravován léčivý přípravek, který je v obecné rovině nezbytný pro poskytnutí neodkladné péče, ale i urgentnost jeho použití (podání) s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu.
27. Správní orgány v dané věci dospěly k závěru, že žalobce jako řidič vozidla zdravotnické dopravní služby nebyl oprávněn převážet lékařský přípravek, tj. SOS lék na epilepsii, svědkyni s užitím zvláštního výstražného světla modré barvy. K tomuto závěru správních orgánů soud nemá výhrady.
28. Prvostupňový orgán měl za to, že přeprava léčivého přípravku pro svědkyni nespádala pod § 2 odst. 2 zákona o zdravotních službách. Převoz léku v rámci „sousedské výpomoci“ dle prvostupňového orgánu vyloučen nebyl, avšak nikoliv s užitím výstražného světla. Žalobci se nepodařilo doložit, že svědkyně měla nebo pociťovala, že by mohla mít ataku epileptického záchvatu. Neprokázány zůstaly rovněž skutečnosti, že se svědkyně s epilepsií léčí a že jí byl převážený lék předepsán. Tvrzení žalobce a svědkyně W. měl prvostupňový orgán za nevěrohodná zejména vzhledem k neudělení souhlasu svědkyně s nahlédnutím do její zdravotní dokumentace. Žalovaný závěr prvostupňového orgánu korigoval. Dospěl k závěru, že pro posouzení jednání žalobce jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. j) zákona o silničním provozu, tedy neoprávněného užití zvláštního výstražného světla, je rozhodné, že nebylo prokázáno ohrožení na životě a zdraví svědkyně. Výpověď svědkyně ani žalobcem předložené vyjádření MUDr. T. uvedenou skutečnost neprokazují. Obdobné platí o chování žalobce v době silniční kontroly. Dle žalovaného byl žalobce oprávněn převážet léčivé přípravky, ale nebyl v daném případě oprávněn užit zvláštních výstražných světel.
29. Soud má za to, že v případě SOS léku na epilepsii, který slouží k rychlému zastavení probíhajícího silného epileptického záchvatu, případně i k zastavení rozvoje generalizovaného záchvatu u pacientů, kteří mají předzvěst záchvatu, lze akceptovat závěr žalovaného, že žalobce jako řidič vozidla poskytovatele zdravotnické dopravní služby byl oprávněn takový léčivý přípravek převážet. Není zcela vyloučeno, že se jedná o léčivý

přípravek nezbytný pro poskytnutí neodkladné péče, jejímž účelem je zamezit nebo omezit vznik náhlých stavů, které bezprostředně ohrožují život nebo by mohly vést k náhlé smrti nebo vážnému ohrožení zdraví. K tomu viz odst. 24 shora. Soud tedy může mít ve shodě s žalovaným za to, že se žalobce při přepravě SOS léku na epilepsii pohyboval v mezích zákona o zdravotních službách.

30. Následně je třeba uvážit, zda byl žalobce při přepravě předmětného léku oprávněn užít zvláštních výstražných světel. Tedy zda byla v přestupkovém řízení doložena urgentnost situace v podobě potřeby podání léku v krátkém čase, která by právo žalobce k užití zvláštních výstražných světel modré barvy založila.
31. Obecně, pokud jde o rozložení důkazního břemene v přestupkovém řízení, platí, že primární důkazní břemeno leží na správním orgánu. To znamená, že správní orgán musí bez důvodných pochybností prokázat, že se skutek stal, je přestupkem a že jej spáchal právě obviněný. V dané věci není mezi účastníky sporu o tom, že žalobce užil v provozu na pozemních komunikacích při jízdě zvláštní výstražná světla. (Ne)oprávněnost jejich užití byla předmětem dokazování. V zásadě nesporné jsou i okolnosti užití zvláštních výstražných světel, tj. přeprava SOS léku na epilepsii na základě sdělení svědkyně, že je unavenější a nesoustředěnější a nechce dostat epileptický záchvat (viz odst. 18 shora). Neshoda panuje na právním posouzení skutkových okolností, tedy zda jde o okolnosti, které (ne)oprávňují zvláštní výstražná světla užít.
32. Žalobce se hájil tím, že okolnosti daného případu ho opravňovaly k jízdě za užití zvláštních výstražných světel. Dle správních orgánů okolnosti daného případu oprávněnost užití zvláštních výstražných světel nezakládají.
33. Pokud se žalobce hájí tím, že byl oprávněn zvláštní výstražná světla, jakožto výjimečný institut v dopravě na pozemních komunikacích, užít, je na něm, aby svá tvrzení doložil, tedy bez pochybností doložil urgentnost situace zakládající oprávněné užití světel. K tomu však v dané věci nedošlo. Výpověď svědkyně ani další žalobcem předložené podklady k prokázání oprávněnosti užití zvláštních výstražných světel nedostačují. Oprávněnost užití zvláštních výstražných světel neprokazují ani další důkazy provedené prvostupňovým orgánem. Výpověď svědkyně, v níž popisuje svůj stav jako zvýšenou únavu a nesoustředěnost, z čehož dovozuje možný příchod epileptického záchvatu, podpořená žalobcem předloženou zprávou MUDr. T. z traumatologické ambulance Úrazové nemocnice v Brně, v níž se lékař vyjadřoval toliko obecně k epilepsii, nikoliv ke zdravotnímu stavu svědkyně v době přestupkového jednání žalobce, bez dalšího dle soudu právo žalobce užít zvláštní výstražná světla nezakládají. V rámci správního řízení nebyl zdravotní stav svědkyně stran epilepsie, jakkoliv objektivizován. Lékařská zpráva MUDr. D. z Neurologické kliniky Nemocnice Pardubického kraje ze dne 29. 12. 2025, předložená žalobcem až v rámci soudního řízení správního, sice potvrdila, že svědkyni byla v minulosti epilepsie diagnostikována, nicméně uvedená lékařská zpráva nenavazuje na skutek žalobce, který byl předmětem přestupkového řízení. Zpráva byla vyhotovena téměř po dvou letech od přestupkového jednání žalobce a žalobcem a svědkyní tvrzený náběh na epileptický záchvat v ní není uveden.
34. Soud má za to, že pokud se žalobce rozhodl k užití zvláštních výstražných světel při jízdě po pozemní komunikaci, s čímž je spojeno zvýšené nebezpečí pro silniční provoz, musí být schopen oprávněnost užití zvláštních výstražných světel dostatečně a bez pochyb doložit. Je tedy na žalobci, aby zajistil dostatek podkladů, z nichž bude oprávněnost užití

zvláštních výstražných světel vyplývat. Pokud žalobce vezl léčivý přípravek na epilepsii pro svědkyni, která si ho u něj pro případ potřeby uložila, bylo na žalobci, aby si se svědkyní smluvil jistou potřebnou míru součinnosti za účelem objektivizace jejího zdravotního stavu pro případ nutnosti doložení oprávněnosti užití zvláštních výstražných světel v rámci přestupkového řízení. Pokud tak žalobce neučinil a nezajistil si např. souhlas svědkyně s nahlédnutím do její zdravotní dokumentace, z níž by vyplýval i její zdravotní stav v době spáchání projednávaného přestupku, a i v důsledku tohoto dostatečně nedoložil oprávněnost užití zvláštních výstražných světel, nezbývá mu než nést odpovědnost za spáchání přestupku. V moci správních orgánů není nesouhlas svědkyně s nahlédnutím do její zdravotní dokumentace překonat a její zdravotní stav v době spáchání přestupku proti její vůli objektivizovat.

35. Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že obdobně jako správní orgány v dané věci nepřehlédl, že žalobce svá tvrzení v řízení postupně upřesňoval (dávkoval) a důkazní prostředky poskytoval rovněž postupně. Při silniční kontrole žalobce uváděl, že spěchá za pacientem bez bližší konkretizace, následně v podnětu k přezkumnému řízení uváděl, že léčivé přípravky přepravoval pacientce s vážnou neurologickou diagnózou a až při výslechu uvedl, že vezl SOS léky na epilepsii. Lékařská zpráva předložená v rámci správního řízení, tedy při ústním jednání konaném před prvostupňovým orgánem, vystavená nikoliv neurologem, o zdravotním stavu svědkyně ničeho nevypovídá, lékařská zpráva předložená v rámci soudního řízení správního sice dokládá, že svědkyně opravdu epilepsií trpí, avšak jakkoliv nenavazuje na jednání žalobce, které bylo správními orgány kvalifikováno jako přestupek. Na základě výše uvedeného nelze s jistotou učinit závěr o nevěrohodnosti žalobcova příběhu, nicméně soudu určité pochybnosti o žalobcem uváděných důvodech užití zvláštních výstražných světel vznikly. Z karty řidiče – žalobce vyplývá, že žalobce zvláštní výstražná světla užívá v provozu na pozemních komunikacích opakovaně neoprávněně. Mohl si tak být vědom toho, že oprávněnost jejich užití bude namíste hodnověrně a bez pochybností doložit.

36. Žalobce v žalobě dále v obecné rovině namítal nenaplnění materiálního znaku přestupku. Svou námitku však blíže nespecifikoval, proto se k ní může soud vyjádřit rovněž pouze obecně. Soud konstatuje, dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) platí, že *jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.* K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45. Všechna v tomto rozsudku uváděná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz. V obvyklých situacích tedy bude materiální stránka přestupku dána. Pouze ve výjimečných a zvláštních situacích dána nebude. Žalobce ve vztahu k posouzení naplnění materiálního znaku přestupku zvláštní významné okolnosti netvrdil. Soud má za to, že materiální znak přestupku naplněn byl. Soud připouští, že vyhodnocení situace ze strany řidiče vozidla zdravotnické dopravní služby na základě telefonických informací nemusí být vždy jednoduché. Případné pochybnosti o oprávněnosti užití zvláštních výstražných světel, jako mimořádného

institutu, s nímž je spojeno právo nedodržovat některá pravidla silničního provozu a rovněž zvýšené nebezpečí pro silniční provoz, mají však vést řidiče ke zdrženlivosti při jejich užití. Pomoc směřovaná vůči jednomu člověku (svědkyni) totiž představuje ohrožení pro jiné osoby – účastníky silničního provozu.

37. K žalobní námitce o existenci okolností vylučujících protiprávnost jednání žalobce, soud uvádí, že v případě žalobce krajní nouzi ani přípustné riziko neshledal.
38. Dle rozsudku NSS ze dne 23. 6. 2011, č. j. 5 As 10/2011-111 platí, že *krajní nouze je stav nebezpečí pro dva zákonem chráněné zájmy, kdy je možné chránit jeden z těchto zájmů jen tím, že se poruší nebo ohrozí zájem druhý. Střetnutí zájmů spočívá v tom, že jednomu zájmu hrozí porucha, která může být odvrácena pouze poruchou druhého zájmu. Podmínky krajní nouze jsou vázány přísnými omezeními. Smyslem krajní nouze je ochrana významnějšího zájmu obětováním zájmu méně významného. Při kolizi rovnocenných zájmů je třeba zdržet se jednání odvracejícího nebezpečí. U krajní nouze lze rozlišit podmínky, při jejichž naplnění vzniká stav krajní nouze, a podmínky jednání ve stavu krajní nouze. Podmínkami, při jejichž naplnění vzniká stav krajní nouze, jsou reálnost a bezprostřednost hrozby nebezpečí. Podmínkami jednání ve stavu krajní nouze jsou dodržení principu subsidiarity a proporcionality. Nebezpečí musí zájmu chráněnému zákonem hrozit přímo, bezprostředně. Nebezpečí hrozí přímo, je-li zde hrozba nebezpečí, které má bezprostředně nastat, tzn., že z okolností případu je zřejmé, že nebezpečí bez prodlení a určitě bude následovat za hrozbou. Jedná se o případy, kdy sled událostí spěje k poruše zájmu, nebo jsou splněny podmínky, aby porucha nastala. Za jednání v krajní nouzi nelze považovat jednání předčasné, kdy nebezpečí zájmu chráněnému zákonem ještě přímo nehrozí, nebo opožděné v době, kdy již nebezpečí pominulo.*
39. V daném případě nelze vyloučit existenci hrozby nebezpečí poruchy zdraví u svědkyně v podobě epileptického záchvatu. Dle soudu však nebylo zjištěno, že by šlo o hrozbu přímou a bezprostřední. I pokud by však podmínky, při jejichž naplnění vzniká stav krajní nouze, byly naplněny, tak v dané věci nešlo u žalobce o jednání ve stavu krajní nouze v podobě dodržení principu subsidiarity. Nebezpečí poruchy zdraví svědkyně bylo možné dle § 24 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, odvrátit jinak, a to prostřednictvím přivolání zdravotnické záchranné služby, jejímž primárním úkolem je poskytování přednemocniční neodkladné péče. Tím by se žalobce (případně svědkyně) domohl včasné a kvalifikované lékařské pomoci a neuvedl by v nebezpečí ostatní účastníky silničního provozu při neoprávněné jízdě se zvláštním výstražným světlem. Tvzení žalobce o předchozí negativní zkušenosti svědkyně s přivoláním zdravotnické záchranné služby zůstalo v obecné rovině a nebylo doloženo. Proto z něho nebylo lze vycházet.
40. Protiprávnost jednání žalobce, a tedy odpovědnost za spáchání předmětného přestupku, nebyla v dané věci vyloučena ani další žalobcem namítanou okolností, tedy přípustným rizikem ve smyslu § 27 zákona o odpovědnosti za přestupky.
41. Dle komentářové literatury¹ uplatnění přípustného rizika je v oblasti přestupkové odpovědnosti jen výjimečné. Normy správního práva totiž mají spíše funkci stanovení mezí

¹ Z komentáře ASPI Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA, S., PRŮCHA, P., RIGEL, F., ŠŤASTNÝ, V. Komentář § 27. In ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR, Identifikační číslo ASPI: KO250_2016CZ

přípustného rizika a podmínek rizikového jednání. Podstatou, smyslem vyloučení protiprávnosti u přípustného rizika (někdy také označovaného jako přiměřené či dovolené riziko) je přitom umožnění realizace takových společensky prospěšných činností, jež by jinak (bez ohrožení nebo porušení zájmu chráněného zákonem) v zásadě nebylo vůbec možno uskutečnit. Jde tu především o nové technologie a nové vědecké poznatky, jež se bez praktického ozkoušení a potažmo jisté míry rizika v zásadě neobejdou, a proto nezbyvá než toto riziko i v právní rovině akceptovat. Obdobně je jako společensky prospěšná činnost vnímán též např. sport.

42. V dané věci zákon o silničním provozu ve spojení se zákonem o zdravotních službách vymezuje přípustné riziko spojené s jízdou vozidla zdravotnické dopravní služby se zapnutými zvláštními výstražnými světly. Riziko pro bezpečnost silničního provozu je dle uvedených předpisů akceptovatelné pouze ve výjimečných případech, kterými jsou například přeprava orgánu k transplantaci, naléhavý převoz pacienta. Přípustnost rizika jízdy se zapnutými výstražnými světly je tedy navázána na bezprostřední ohrožení lidského života, případně zdraví. S ohledem na skutečnost, že meze přípustného rizika jednání žalobce byly vymezeny uvedenými zákony, stěží se mohlo u žalobce o přípustné riziko ve smyslu § 27 zákona o odpovědnosti za přestupky jednat.
43. K návrhu žalobce na upuštění od správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel soud uvádí, že podmínky pro upuštění od uvedeného správního trestu neshledal.
44. Dle § 78 odst. 1 s. ř. s. *je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil. Dle odst. 2 téhož zákonného ustanovení rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.*
45. Soud nejprve obecně uvádí, že uložení pokuty v mezích zákonných podmínek, resp. zneužití správního uvážení, je součástí posouzení zákonnosti přezkoumávaného správního rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Soudní řád správní ovšem i za situace, kdy správní orgán zákonné meze nepřekročil a výši pokuty řádně zdůvodnil, dává soudu zvláštní oprávnění moderovat výši pokuty (§ 78 odst. 2 s. ř. s.). Soud v rámci moderačního práva zkoumá, zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu, tedy zda a jak bylo přihlédnuto ke všem specifikům konkrétního případu a zda byl v rámci zákonné trestní sankce vybrán pro pachatele takový druh trestu a v té výměře, která splní účel trestu a není zjevně nepřiměřená. Mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost přestupku, význam chráněného zájmu, který byl přestupkem dotčen, způsob spáchání přestupku, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán. Při posuzování konkrétní závažnosti přestupku není hlavním kritériem skutková podstata přestupku, nýbrž především intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním

případě. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2008, č. j. 4 As 37/2007-119, rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 71/2010-97 a rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36.

46. Předpokladem moderace je tedy exces při individualizaci trestu. Smyslem a účelem moderace není hledání ideální výše sankce soudem namísto správního orgánu. K tomu srov. rozsudek NSS z 26. 6. 2025, č. j. 6 As 200/2024-77.
47. Soud v daném případě nejprve zkoumal, zda žalovaný při rozhodování o správním trestu za předmětný přestupek nepřekročil zákonem stanovené meze správního uvážení či jej nezneužil, a dospěl k závěru, že nikoliv. Správní tresty za předmětný přestupek byly uloženy v rámci zákonného rozmezí, a to na jejich samé spodní hranici. Prvostupňový orgán při rozhodování o druhu a výši správního trestu přihlédl k omezení ostatních řidičů jízdu žalobce a k opakovanému porušení zákazu užití zvláštních výstražných světel stanovenému v § 41 odst. 10 zákona o silničním provozu. Žalobce v odvolání k uloženým správním trestům neměl námitky, proto se k nim žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil.
48. Žalobce v žalobě uplatnil návrh na moderaci uloženého správního trestu zákazu činnosti ve smyslu ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s. S ohledem na okolnosti případu navrhoval upuštění od jeho uložení. Zcela zjevnou nepřiměřenost uloženého správního trestu zákazu činnosti odůvodňoval tím, že se živí především poskytováním zdravotnické dopravní služby. Soud zjevnou nepřiměřenost správního trestu zákazu činnosti uloženého v délce 4 měsíců neshledal. K excesu při individualizaci správního trestu dle soudu nedošlo. Důvod pro upuštění od správního trestu zákazu činnosti není s ohledem na opakované uznání žalobce vinným z přestupku, který spočívá v porušení zákazu neoprávněného užívání zvláštního výstražného světla stanoveného v § 41 odst. 10 zákona o silničním provozu, dán. Skutečnost, že se žalobce živí poskytováním zdravotnické dopravní služby není okolností, která upuštění od uloženého správního trestu odůvodňuje. Ukládání pokut žalobci za dříve spáchané přestupky nevedlo žalobce ke zdržení se protiprávního jednání. Proto nyní není zcela zjevně nepřiměřeně uložení správního trestu spočívajícího v dočasném zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel.
49. Soud shrnuje, že dospěl k závěru, že k doložení oprávněnosti užití zvláštních výstražných světel v provozu na pozemních komunikacích, s nímž je spojeno právo nedodržovat některá pravidla silničního provozu, což implikuje zvýšené nebezpečí pro silniční provoz, nepostačuje výpověď svědkyně, jejímž obsahem je pak zcela logicky především subjektivní popis jejího zdravotního stavu v době předcházející přestupkové jednání žalobce. Zdravotní stav svědkyně, který měl být důvodem jednání žalobce, které bylo správními orgány kvalifikováno jako přestupkové, bylo namíste objektivizovat pomocí dalších podkladů, např. lékařských zpráv, z nichž by urgentnost situace, jakožto předpokladu pro užití zvláštních výstražných světel, vyplynula. Povinnost doložit tyto podklady tížila žalobce, neboť jimi měla být doložena jeho obhajoba, že zvláštní výstražná světla užil oprávněně. Žalobcem předložené lékařské zprávy, které ničeho nevypovídaly o zdravotním stavu svědkyně v době přestupkového jednání žalobce, nepředstavují způsobilý podklad podporující oprávněnost užití zvláštních výstražných světel. Z důvodu možné zneužitelnosti užití zvláštních výstražných světel v silničním provozu a nebezpečí s jejich užitím spojeným je dle soudu třeba trvat na náležitém doložení potřeby zvláštní výstražná světla užít, a to ze strany řidiče vozidla.
50. Žalobcem navržené provedení doplňujícího výsledku svědkyně považuje soud za nadbytečné. Doplňující výpověď by mohla přinést pouze doplnění subjektivního popisu

zdravotního stavu svědkyně. Tedy nemohla by odstranit nedostatek v podobě absence objektivizace jejího zdravotního stavu.

V. Závěr a náklady řízení

51. Ze shora vyložených důvodů má soud žalobu proti napadenému rozhodnutí za nedůvodnou. Protože v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlédnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
52. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému podle obsahu spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 20. května 2025

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra, v. r.
soudce

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený X
trvale bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Moravcem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČO 708 92 822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2025, č. j. KUPA 23109/2024-3,
opravným usnesením

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky Pardubicích ze dne 20. května 2026, č. j. 36 A 12/2025-61 se v závěrečné části písemného vyhotovení ohledně data vydání opravuje tak, že po slově Pardubice se datu uvede rok „2026.“

Odůvodnění:

Soud zjistil, že v rozsudku citovaném ve výroku tohoto usnesení došlo při jeho písemném vyhotovení k písarské chybě, kdy namísto správného data vydání rozsudku, tj. 20. května 2026, kdy došlo k jeho vyhlášení, bylo nesprávně uvedeno datum 20. května 2025. Oprava této nesprávnosti byla podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní provedena opravným usnesením.

Poučení: Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Pardubice, 2. června 2026

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.